

Uchwała Nr. III/21/2010....

Rady Powiatu Nowodworskiego
z dnia..... 30 grudnia 2010r.

w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa

Na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) – Rada Powiatu uchwała, co następuje:

§ 1

1. Odmawia się uwzględnienia wezwania 8 Radnych Rady Powiatu Nowodworskiego do uchylenia uchwały Nr I/3/2010 z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie wyboru starosty Powiatu Nowodworskiego, uchwały Nr I/4/2010 z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie wyboru wicestarosty Powiatu Nowodworskiego, uchwały Nr I/5/2010 z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie wyboru członków Zarządu Powiatu Nowodworskiego, uchwały Nr I/6/2010 z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie wynagrodzenia starosty nowodworskiego – gdyż nie stwierdzono, aby te uchwały naruszały interes prawny lub uprawnienia Radnych wzywających do ich uchylenia.
2. Uzasadnienie stanowiska Rady Powiatu w przedmiocie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia prawa, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady, który niniejszą uchwałę wraz z uzasadnieniem doręczy każdemu z Radnych wzywających do usunięcia naruszenia prawa.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEPRZEWODNICZĄCY RADY
Mariusz Sebastian Łaszuk

22

**Uzasadnienie odmowy uwzględnienia
wezwania do usunięcia naruszenia prawa**

W dniu 10 grudnia 2010 r. do Rady Powiatu wpłynęło wezwanie do usunięcia prawa, które skierowali Radni Rady Powiatu Nowodworskiego: Wacław Stanisław Bodzak, Paweł Calak, Kazimierz Cezary Drabik, Alfred Bernard Dzwonek, Katarzyna Izabela Krężlewicz, Grzegorz Paczewski, Bogdan Ruszkowski, Lesław Józef Tulej. Radni wezwali do uchylenia uchwał Rady Powiatu Nowodworskiego podjętych w dniu 1 grudnia dotyczących wyboru Zarządu Powiatu oraz wynagrodzenia Starosty Nowodworskiego jako podjętych z naruszeniem prawa.

Podstawą odmowy przez Radę Powiatu uwzględnienia powyższego wezwania do usunięcia naruszenia prawa są następujące względy formalno – prawne, jak i merytoryczne:

I.

1. Radni skierowali wezwanie do usunięcia naruszenia prawa na podstawie art. 87 ustawy o samorządzie powiatowym. Przepis ten odpowiada art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, a zatem w pełni aktualne i adekwatne jako orzecznictwo powstałe na jego gruncie. I tak, w oparciu o orzecznictwo i doktrynę należy uznać, że wezwanie nastąpiło mimo braku istnienia legitymacji procesowej do zastosowania trybu przewidzianego w art. 87 ustawy o samorządzie powiatowym. Za takim stanowiskiem przemawia wykładnia dokonana w wyroku NSA z 25 maja 1992 r., S.A./Wr 601/92/ONSA 1992, nr 3-4, poz. 89, w którym Sąd stwierdził, że

korzystanie z praw radnego nie obejmuje uprawnienia do zaskarżenia uchwał rady. Rada, jako organ kolegialny, jest związana podejmowanymi przez siebie uchwałami. W przeciwnym razie, jak trafnie zauważył Sąd, „odmienne stanowisko prowadziłoby do niedopuszczalnego rozstrzygnięcia sporów pomiędzy radnymi lub grupami radnych o kształt uchwał podejmowanych przez radę, zamiast stosowania jedynie właściwych w tej materii mechanizmów funkcjonowania organów przedstawicielskich”. Podobne stanowisko zajął NSA w postanowieniu z 9.XI.1995 r., II S.A. 1933 – 1934/95(ONSA 1996, nr 4, poz. 170), w którym stwierdził, iż radny nie jest wyodrębnionym podmiotem do zaskarżenia do sądu administracyjnego uchwał rady podjętych wbrew jego woli.

W wyroku NSA z 4.IX.2001 r. II S.A. 1410/01 (LEX nr 53376) w tezie nr 2 Sąd zaakcentował, że legitymowanie się mandatem radnego nie daje uprawnień do wniesienia skargi podważającej legalność uchwały, zastrzeżonych organowi nadzoru (województwie) nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego, prokuratorowi i Rzecznikowi Praw Obywatelskich.

Przepisy art. 87 ustawy o samorządzie powiatowym w żadnym przypadku nie stanowią o kompetencjach nadzorczych o charakterze *actio popularis* (skarga powszechna), gdyż do zastosowania uregulowanego tu uprawnienia procesowego nie legitymuje jedynie stan zagrożenia naruszenia prawa ani też wyłącznie sprzeczność uchwały z prawem (por. wyrok NSA z dnia 27 września 1990 r., S.A./Wr 952/90, O NSA 1990, nr 4, poz.4).

2. Przepisy art. 87 ustawy o samorządzie powiatowym nie dają podstaw do skierowania wezwania podmiotowi, który nie opiera się na prawach własnych, osobistych, a opiera się na tzw. interesie publicznym (por. wyrok NSA z 13.XII.1999 r., IV S.A. 872/99 – LEX, nr 48223). Interes prawny, a także uprawnienie, o którym mowa w tych przepisach,

powinny wynikać z przepisów prawa materialnego, tylko te przepisy bowiem są źródłem uprawnień i interesów prawnych (por. wyrok NSA z 29 stycznia 1992 r., I S.A. 1355/91, „Wspólnota” 1992, nr 18, s. 17).

Radni w wezwaniu wskazali, że podjęcie przedmiotowych uchwał na pierwszej Sesji w wyniku zmiany porządku obrad naruszyło prawo radnych do realizowania obowiązku udzielania informacji wyborcom, określonego w art. 21 ustawy o samorządzie powiatowym oraz pozbawiło możliwości konsultowania z mieszkańcami ważniejszych zamierzonych przez radę rozstrzygnięć.

Przywołany art. 21 ustawy o samorządzie powiatowym określa zasadę mandatu niezwiązanego, podkreślając nie tylko brak związania instrukcjami wyborców, ale przede wszystkim nakładając obowiązek kierowania się dobrem powiatowej wspólnoty samorządowej. Radny jest zatem radnym powiatu, a nie radnym okręgu wyborczego, w którym uzyskał mandat. Według ustawy celem nadrzędnym ma być zawsze dobro powiatu jako całości, a nie dobro określonej, czasem wąskiej grupy wyborców.

Nie sposób przy tym zgodzić się ze wskazaną przez radnych niezbędną potrzebą odebrania „sygnałów mieszkańców w tak istotnej kwestii, jaka jest wybór zarządu”, co uniemożliwia – ich zdaniem – brak wcześniejszego przedstawienia całego porządku obrad. Taki pogląd nie koresponduje z przepisami art. 27 ustawy o samorządzie powiatowym, w świetle których zarząd - w sensie jego obsady – ma charakter „autorski” starosty. Rada powiatu wybiera wicestarostę i pozostałych członków zarządu wyłącznie spośród kandydatów zgłoszonych przez starostę.

Odmiennej od określonej w wezwaniu Radnych, należy też wskazać prezentowaną w doktrynie wykładnię art. 27 ust. 1 w zw. z art. 29 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym. Unormowania zawarte w tych przepisach mają na celu zdyscyplinowanie rady powiatu do szybkiego

wyboru zarządu powiatu, który jest przecież organem wykonawczym powiatu. Ma to również na celu zapewnienie sprawności funkcjonowania powiatu. Zakreślony termin 3 miesięcy na wybór zarządu ma charakter nieprzekraczalny. Nie można go przekroczyć, gdyż w przeciwnym razie rada powiatu ulega rozwiązaniu z mocy samego prawa.

3. Przedstawione w wezwaniu zarzuty dotyczące zmiany porządku obrad nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym przywołanego przez Radnych trybu wynikającego z art. 87 ustawy o samorządzie powiatowym. Otóż, w świetle orzecznictwa sądowego, zakres ten nie obejmuje uchwał dotyczących wewnętrznego, bieżącego funkcjonowania rady, na przykład o umieszczeniu danej kwestii w porządku obrad (postanowienie NSA z dnia 19 marca 1997 r., II SA/Łd 428/97, O NSA 1998, nr 1, poz. 20). Sąd wyraził stanowisko, że odmienny pogląd doprowadziłby do sytuacji, w której w drodze orzeczeń sądowych można by narzucać organom samorządowym to, jakimi rodzajami spraw powinny się zajmować w toku wykonywania swych zadań.

Reasumując, należy stwierdzić, że Radni kierujący wezwaniem nie mieszczą się w zakresie podmiotowym legitymacji skargowej, określonym przez ustawodawcę w art. 87 ustawy o samorządzie powiatowym, a także po ich stronie występuje brak przewidzianego tym przepisem interesu prawnego lub uprawnienia. Ponadto zarzuty dotyczące naruszenia norm procesowych przy podejmowaniu uchwał nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym trybu wynikającego cyt. art. 87.

II.

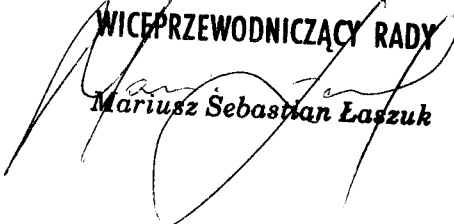
Aczkolwiek przepisy art. 87 ustawy nie są, jak już wykazano, środkiem bezpośredniego nadzoru nad działalność prawodawczą Rady Powiatu, to jednak należy podkreślić, że przedmiotowe uchwały zostały podjęte zgodnie z prawem.

1. Demokratyczny charakter działania rady powiatu zapewnia możliwość dokonywania przez samych radnych zmian w porządku sesji, w tym pierwszej sesji po wyborach . Zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym może to uczynić bezwzględną większością głosów ustawowego składu rady. Przyjęty w tym przypadku, dość surowy reżim zmian w porządku obrad ma na celu zdyscyplinowanie radnych do debaty nad sprawami zaproponowanymi przez przewodniczącego, z drugiej strony jednak nie uniemożliwia radzie dokonania stosownych korekt tego porządku, a nawet jego całkowitej zmiany. Należy także dodać, że rada może dokonywać zmian w porządku obrad nie tylko na początku sesji; może to uczynić w każdym innym momencie, przy zachowaniu wymogów określonych w art. 15 ust. 2. Obowiązująca regulacja, nie wprowadza w tym względzie żadnych ograniczeń, nie mogą one być także zamieszczone w statucie powiatu.
2. Normy procesowe w zakresie wyboru zarządu powiatu zawarte zostały w art. 27 ustawy o samorządzie powiatowym. W szczególności istotne kwestie dotyczą niezbędnego kworum do wyboru starosty i pozostałych członków zarządu oraz większości, która decyduje o wyborze. Oczywiście jest, iż kworum odnosi się do samego aktu wyboru. Na procedurę wyboru składa się wiele czynności o charakterze prawnym, jak i technicznym, w tym powołanie komisji skrutacyjnej. Należy podkreślić, że w przypadku zmiany komisji skrutacyjnej przed oddawaniem głosów , nie zachodzi potrzeba odwołania pierwotnie wybranej komisji (uchylenia uchwały rady będącej aktem wewnątrznie obowiązującym), gdyż ma w tej sytuacji zastosowanie kryterium mocy derogacyjnej. Kryterium jest zatem chronologiczność danego aktu prawnego – akt późniejszy uchyla akt wcześniejszy (ex posterior derogat legi priori – reguła kolizyjna).
Wymagany przepisem prawa warunek kworum jest dotrzymany w razie faktycznej obecności odpowiedniej liczby radnych na sali obrad w

momencie głosowania, a nie wynikającej jedynie z listy obecności podpisanej przez członków rady w chwili przybycia na sesję (wyrok NSA z 18 września 1990 r., S.A./Wr 849/90, ONSA 1990, nr 4, poz. 2).

3. Ustawodawca nie wymaga zamieszczenia w uchwale rady powiatu uzasadnienia. Natomiast w orzecznictwie sądowym i nadzorczym wskazuje się na obowiązek zamieszczenia uzasadnienia w uchwałach rad w sprawie rozpatrywania skarg na działalność organu wykonawczego podejmowanych w oparciu art. 229 k.p.a. (rozstrzygnięcie nadzorcze z 14 listopada 2007 r., Wspólnota 2007/49/53).

Reasumując należy stwierdzić, że uchwały objęte wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa nie tylko są zgodne z obowiązującym prawem, ale również zostały podjęte z zachowaniem ustawowych norm procesowych.

WICEPRZEWODNICZĄCY RADY

Mariusz Sebastian Laszuk